

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121525522
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6121525522.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Prievozska 2, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO : 53 255 739, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, 2/ F. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpená: JUDr. Michal Vikolinský, advokát so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 8.340,86 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k.: 15Csp/12/2022 – 324 zo dňa 12. januára 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu m e n í t a k , že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7.120,99 EUR, zmluvného úroku vo výške 3.007,49 EUR, úroku z omeškania vo výške 194,01 EUR a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.882,72 od 08. 05. 2021 do 28. 05. 2021, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.792,41 EUR od 29. 05. 2021 do 29. 06. 2021, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.702,10 EUR od 30. 06. 2021 do 22. 07. 2021, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.611,79 EUR od 23. 07. 2021 do 20. 08. 2021, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.521,48 EUR od 21. 08. 2021 do 24. 09. 2021, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.431,17 EUR od 25. 09. 2021 do 20. 10. 2021, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.340,86 EUR od 21. 10. 2021 do 19. 11. 2021, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.250,55 Eur od 20. 11. 2021 do 23. 12. 2021, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.160,24 EUR od 24. 12. 2021 do 14. 04. 2022, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.726,23 EUR od 15. 04. 2022 do 13. 05. 2022, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.423,61 EUR od 14. 05. 2022 do 17. 05. 2022 a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.120,99 Eur od 18. 05. 2022 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že: „I. Súd žalobu zamieta. II. Žalovaný v I. rade a žalovaná v II. rade majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 78%, ktoré je žaloba povinný uhradiť žalovaným do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žiadal od žalovaných zaplatenie istiny vo výške 8.340,86 EUR, úrokov vo výške 3.007,49 EUR, úrokov z omeškania vo výške 194,01 EUR a 5% ročného úroku z omeškania z jednotlivých dlžných súm a nahradiť trovy konania. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal vo veci platobný rozkaz, voči ktorému podali žalovaní v zákonom stanovenej

lehote odpor. Následne bola vec postúpená Okresnému súdu Zvolen. Poukázal na to, že vo veci už raz rozhodol rozsudkom zo dňa 23. 06. 2022, ktorým konanie o zaplatenie sumy 1.219,87 EUR zastavil (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a rozhodol o náhrade trov konania (III. výrok). Proti tomuto rozhodnutiu sa odvolal žalobca. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok okresného súdu vo výroku, v ktorom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a vo výroku o trovách konania (III. výrok) zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko sa nestotožnil s názorom prvoinštančného súdu, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru nekonal s odbornou starostlivosťou. Okresnému súdu po vrátení veci uložil povinnosť posúdiť, či došlo k účinnému zosplateniu úveru, ale aj to, ktorá splátka mala vyvolať zosplatenie úveru. Taktiež mal zistiť, či zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k hrubému porušeniu povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 19 až 42 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“).

3. Okresný súd skúmal, či zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k hrubému porušeniu povinností v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 19 až 42 ZoSÚ. Dospel k záveru, že aj spotrebiteľ bol povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopností spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Táto povinnosť bola splnená, nakoľko práve z týchto údajov vychádzal právny predchodca žalobcu, a tieto vyhodnotil tak, že žalovaným poskytol spotrebiteľský úver.

4. Následne sa zaoberal splnením zákonných podmienok pre účinné zosplatenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Dospel k záveru, že žalovaní sa dostali do omeškania so splátkou splatnou ku dňu 26. 01. 2019. Podľa výzvy bol dlh k 31.03.2019 vo výške 1.094,85 EUR. Následne bolo vyhlásené zosplatenie dňa 07. 05. 2019 s účinkami 10 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovaným doručená 13. 05. 2019, to znamená, že účinky nastali 23. 05. 2019. Konštatoval, že úver bol splatný vždy k 26-mu dňu toho ktorého mesiaca. V prípade upozornenia adresovaného žalovaným podľa § 53 ods. 9 OZ tak došlo od splatnosti splátky 26. 03. 2019. Veriteľ tak mohol uplatniť právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr ku dňu 26. 04. 2019, čo nebolo zrealizované. Z uvedeného dôvodu tak mal za to, že na strane žalobcu je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Súd prvej inštancie, tak opätovne v zrušujúcom výroku žalobu zamietol, a to z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalovaní boli v konaní čiastočne úspešní, keď súd konanie v časti žalobou uplatňovaného nároku zastavil pre späťvzatie žaloby. Pomer úspechu k neúspechu, tak predstavoval súdom priznaných 78%, na náhradu ktorých súd žalovaným nárok voči žalobcovi priznal.

5. Proti tomuto rozhodnutiu sa odvolal žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Napadnutý rozsudok žiadal zmeniť tak, že odvolací súd žalobe vyhovie, prípadne rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať aj náhradu trov konania, vrátenie trov odvolacieho konania.

6. Namietal, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým záverom ohľadom neplatnosti zosplatenia úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ a s tým súvisiacou neplatnosťou postúpenia pohľadávky. Poukázal na to, že žalovaní boli v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace a súčasne boli pôvodným veriteľom upozornení v lehote nie kratšej ako 15 dní na možné uplatnenie práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo pre neuhradenie splátky splatnej dňa 26. 01. 2019. Nestotožnil sa s právnym názorom okresného súdu, podľa ktorého k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti môže dôjsť len do splatnosti nasledujúcej splátky, po doručení výzvy, ktorou veriteľ upozorní dlžníka na omeškanie so splátkou, s ktorou je v omeškaní viac ako tri mesiace. Výklad § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ uplatnený prvoinštančným súdom považoval za nelogický a v bežnej situácii aj nerealizovateľný, pričom takýto výklad neprímerane znevýhodňuje veriteľa a poskytuje spotrebiteľovi neprímeranú ochranu. V odvolaní sa ďalej podrobne zaoberal príslušnými ustanoveniami týkajúcimi sa zosplatenia spotrebiteľského úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, pričom v tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/9/2017 zo dňa 27. 05. 2020 a nálezy Ústavného súdu sp. zn. PL ÚS 11/2016 zo dňa 07. 02. 2018, sp. zn. II. ÚS 796/2016 zo dňa 22. 06. 2017. Považoval, za jednoznačne preukázané, že jeho právny predchodca ako postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade so zákonom a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pokiaľ uzavrel, že vyhlásenie mimoriadne splatnosti úveru bolo neplatným právnym úkonom. Mal za to, že v danom prípade došlo k platnému zosplateniu úveru ako i následnému postúpeniu pohľadávky, preto žalobca je aktívne vecne legitímovaný.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadřila žalovaná 2/, ktorá žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny a nahradiť trovy konania. Mala za to, že v danom prípade nemožno opomíňať, že ide o spotrebiteľský spor. Zároveň ďalšími zo zákona vyplývajúcimi skutočnosťami je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy dlžníkovi a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Ide o zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu nebankovú osobu, nakoľko zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“) je špeciálnym predpisom vo vzťahu k OZ. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva, aby nedošlo k jeho porušeniu. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 7 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, by išlo o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané, preto by išlo o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Poukázala na to, že v konaní opakovane namietala platnosť postúpenia pohľadávky ako neplatného právneho úkonu pre nesplnenia podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Taktiež namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby. Výkladom § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ dospela k záveru, že banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu, ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom. Poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/27/2019 zo dňa 23. 05. 2019, podľa ktorého pri spotrebiteľských úveroch je veriteľ povinný uplatniť svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle obmedzení § 565, druhá veta OZ, t. j. najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru. Ak toto právo nevyužije, jeho právo na predčasné zosplatnenie zaniká, pričom k zosplatneniu úveru účinným spôsobom nedôjde. Tiež poukázala aj na závery občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. 03.2019. Podľa názoru žalovanej 2/ je v tomto prípade potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že bol zároveň dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 OZ. Ak žalobca ako veriteľ toto svoje právo nezrealizuje, alebo ho zrealizuje oneskorene, nemôže dôjsť k účinnému zosplatneniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou niektorej splátky.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. K zmene napadnutého rozhodnutia dochádza predovšetkým vtedy, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, prípadne vtedy, ak súd prvej inštancie síce správne zistil skutkový stav, ale dospel k nesprávnym právnym záverom.

10. Pre rozhodnutie je relevantné aj ust. § 390 písm. a) CSP, v zmysle ktorého odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Odvolací súd vo veci už raz zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, preto odvolací súd vo veci rozhodol v danej veci sám. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Podľa § 384 ods. 1 CSP ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám.

13. Podľa § 385 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

14. V uvedenej veci odvolací súd nenariadil pojednávanie, pretože preskúmaním veci dospel k záveru, že nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, správne zistil skutkový stav, ale dospel k nesprávnym právnym záverom.

15. Prvým rozsudkom zo dňa 23. 06. 2022, č. k. 15Csp/12/2022 - 217, okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.219,87 EUR zastavil (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (III. výrok). Proti výroku, ktorým v prevyšujúcej časti okresný súd žalobcu zamietol (II. výrok) a závislému výroku o trovách konania (III. výrok) podal v zákonnej lehote odvolanie žalobcu. Odvolací rozhodol o odvolaní žalobcu uznesením č. k. 15CoCsp/35/2022 – 296 zo dňa 25. 10. 2022 tak, že rozsudok okresného súdu vo výroku II. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s vysloveným právnym názorom. Nestotožnil so záverom okresného súdu o tom, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí

úveru žalovaným nekonal s odbornou starostlivosťou, a preto následne nesprávne aplikoval ust. § 11 ods. 2 prvá veta ZoSÚ.

16. Okresný súd v novom rozhodnutí žalobu opätovne zamietol a žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 78%. Žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nezosplatnil úver platne, preto nemohol pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom OTP refinanc exprese postúpiť platne na žalobcu, z ktorého dôvodu tento nie je aktívne vecne legitímovaným v tomto spore. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne, preto ho zmenil.

17. Z dokazovania vykonaného okresným súdom bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu, OTP Banka Slovensko, a. s., Bratislava, ako veriteľ uzatvoril so žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi účelovú zmluvu o spotrebiteľskom OTP refinanc exprese dňa 10. 01. 2017 (ďalej len „zmluva o úvere“) na splatenie úverov v Tatrabanke, a. s., vo výške 6.095 EUR a úveru v Prima banke Slovensko, a. s., vo výške 4.737 EUR. Zvyšná časť poskytnutého úveru mala byť prevedená na bežný účet dlžníka. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 13.215 EUR s úrokovou sadzbou 9,80%, RPMN 10,45% a priemernou RPMN 9,27%. Celková čiastka úveru predstavovala sumu 19.131,39 EUR. Počet splátok 95, so splatnosťou prvej splátky dňa 26. 02. 2017 a poslednej dňa 26. 12. 2024, s výškou mesačnej anuitnej splátky vo výške 200,52 EUR a poslednej splátky vo výške 199,77 EUR. Žalovaní si neplnili svoje povinnosti splácať úver riadne a včas, čo vyplýva priamo aj z výpisu úverového účtu. Právny predchodca žalobcu „Poslednou výzvou pred zosplatnením“ zo dňa 01. 04. 2019 (ďalej len „výzva“) vyzval osobitne každého zo žalovaných na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.094,85 EUR, a to v lehote do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň ich upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Predmetná výzva, ako to vyplýva z predložených doručeníek, bola žalovanému 1/ doručená dňa 08. 04. 2019 a žalovanej 2/ dňa 17. 04. 2019.

18. Nakoľko zo strany žalovaných 1/ a 2/ nedošlo k úhrade dlžnej sumy, právny predchodca žalobcu listom označeným ako „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ zo dňa 07. 05. 2019 (ďalej len „vyhlásenie“) vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, pričom účinky vyhlásenia predčasnej splatnosti mali nastať v 10. deň odo dňa doručenia vyhlásenia. Vyhlásenie bolo žalovaným doručené dňa 13. 05. 2019, preto účinky zosplatnenia úveru nastali dňa 23. 05. 2019. Doručenie vyhlásenia bolo preukázané poštovými doručenkami. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07. 05. 2021 spolu s jej prílohami vyplynulo, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávok z postupcu na postupníka ako nového veriteľa, pričom okrem iného bola postúpená aj pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovaným, ktorá vznikla na základe vyššie uvedenej zmluvy o úvere.

19. Po zrušení a vrátení veci okresnému súdu z dôvodu zastavenie konania v časti o zaplatenie sumu 1.219,87 EUR (l. výrok rozsudku, ktorý nebol odvolaním napadnutý) zostal predmetom ďalšieho konania nárok na zaplatenie sumy 7.120,99 EUR s príslušenstvom voči žalovaným ako solidárnym dlžníkom.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania ako to už bolo spomenuté vyššie. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta.

21. V danom prípade sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatniť úver poskytnutý žalovaným 1/ a 2/ na základe zmluvy o úvere ešte pred termínom jeho konečnej splatnosti, teda jeho zániku splnením, nakoľko žalovaní si neplnili svoje zmluvné povinnosti riadne a včas. Podľa jedného spektra názorov (doteraz akceptovaného) pri zosplatnení spotrebiteľského úveru je potrebné mať na pamäti, že veriteľ je podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ časovo limitovaný na využitie práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá, t. j. pre ktorú došlo k zosplatneniu, teda do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostrednej nadväzuje na splátku od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie využiť, inak mu toto právo zaniká. Ak teda veriteľ svoje právo nevyužil alebo ho nevyužil včas, tak nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh je splatný v splátkach (k tomu pozri. JUDr. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár), EUROUNION, spol. s. r. o., rok 2015, str. 759).

22. Pre dané právne posúdenie je relevantné ust. § 565 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo

dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Tiež je potrebné aplikovať ust. § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 OZ všeobecne platí, že ak pri nezaplatení niektorej splátky veriteľ nevyužije svoje právo a neoznámí dlžníkovi alebo neuplatní na súde najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, a medzitým dlžník zaplatí ďalšiu splátku riadne a včas, veriteľ po zaplatení ďalšej splátky už svoje právo nemôže využiť. Môže vymáhať len nezaplatenú splátku. Právo žiadať zaplatiť celú pohľadávku by veriteľovi vzniklo opäť, ak dlžník znova porušil svoju povinnosť.

25. Odvolací súd poukazuje však aj na iný teoretický názor, podľa ktorého podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Podľa tohto názoru 15-dňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky.

26. Aj keď v rozhodovanej veci, ako bude nižšie konkrétne uvedené, nepochybne právny predchodca žalobcu splnil akceptovanú podmienku uvedenú v bode 25. vyššie, odvolací súd zastáva názor, že zákonná úprava zakotvená v poslednej vete § 565 OZ, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, nie je dostatočná, resp. sa javí ako mátuca s prihliadnutím na zmysel a účel právnej úpravy vo vzťahu k spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 OZ malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu odvolací súd zastáva názor, že poslednú vetu § 565 OZ pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9.

27. V konaní nebolo sporné, že žalovaní 1/ a 2/ si neplnili svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, čo vyplýva aj z výpisu úverového účtu, z ktorého je zrejmé, že žalovaní už od počiatku neuhradili splátky úver v dohodnutej výške. Z uvedeného dôvodu tak právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 01. 04. 2019 vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy a zároveň ich upozornil na možnosť zosplatnenia úveru. Nakoľko žalovaní napriek výzve dlžnú sumu neuhradili, právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorého účinky mali nastať 10 dní po doručení vyhlásenia žalovaným. Vyhlásenie bolo žalovaným doručené dňa 13. 05. 2019, čím účinky mimoriadnej zosplatnenia úveru nastali dňom 23. 05. 2019, t. j. pred splatnosťou najbližšej splatnej splátky, ktorá bola podľa zmluvy dňa 26. 05. 2019, pokiaľ by súd vychádzal z prvého názoru a akceptovaného názoru pri rozhodovaní.

28. Ak teda účinky zosplatnenia nastali dňa 23. 05. 2019, právny predchodca tak mohol zosplatniť úver výlučne pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 26. 01. 2019. Okresný súd dospel k správne mu záveru, že zosplatnenie úveru bolo vyvolané pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 26. 01. 2019. Žalovaní boli práve s touto splátkou v omeškaní a nevyužili ani možnosť splátku na základe výzvy zaplatiť v lehote predpokladanej § 53 ods. 9 OZ v lehote 3 mesiacov. Z týchto dôvodov bola splnená podmienka v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom právny predchodca využil svoje právo a úver zosplatnil dňa 23. 05. 2019, t. j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, ktorou bola splátka splatná dňa 26. 05. 2019. Keďže žalovaní splátku splatnú 26. 01. 2019 nesplatili včas, od 27. 01. 2019 sa dostali do omeškania, kedy začala plynúť aj 3 mesačná lehota podľa § 53 ods. 9 OZ.

29. Podľa § 122 ods. 1 prvá veta OZ lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Podľa ods. 2 koniec lehoty určenej podľa mesiacov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Podľa ods. 3 ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Koniec v zmysle § 122 OZ pripadol na 27. 04. 2019, sobotu. Posledným dňom trojmesačnej lehoty podľa § 53 ods. 9 OZ tak pripadol na pondelok 29. 04. 2019. Právny predchodca žalobcu tak mohol právo podľa § 565 OZ uplatniť najskôr dňa 30. 04. 2019.

30. Podľa § 53 ods. 9 OZ ale bolo pre platné zosplatnenie potrebné skúmať ďalšiu podmienku, ktorá vyplýva z tohto ustanovenia, a to, že „súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Tu nastáva problémový výklad, kedy táto lehota začala plynúť, prípadne odkedy mohla najskôr začať plynúť. Podľa názoru odvolacieho súdu treba dôsledne odlišovať právo podľa § 565 OZ, teda kedy najskôr možno uplatniť právo na zosplatnenie. Je potrebné rozlišovať, či ide o spotrebiteľský alebo nespotebiteľský vzťah. Takzvaná strata výhody splátok je štandardným hmotno-právnym inštitútom, ktorý je súčasťou civilného kódexu od jeho vzniku (pôvodne v § 80 OZ a od 1.1.1992 v § 565 OZ). Ide o právny stav, keď sa v dôsledku omeškania dlžníka s plnením niektorej zo splátok stane naraz splatným celý zvyšok pohľadávky, čím sa negujú účinky rozloženia dlhu na jednotlivé splátky. Samotná strata výhody splátok podľa § 565 OZ nastane iba v prípade, ak veriteľ dlžníka na zaplatenie celej neuspokojenej pohľadávky vyzve, a to najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Dohodu o podmienkach straty výhody splátok obsahujú predovšetkým kontrakty vo finančnom sektore. Na zákonný § 565 OZ nadväzuje druhá veta § 103 OZ, v zmysle ktorej ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane splatným celý dlh, začne plynúť premlčacia lehota od splatnosti nesplnenej splátky. Veriteľ totiž môže uplatniť svoje oprávnenie smerujúce k strate výhody splátok ihneď po omeškaní so splátkou, čím je legitimizované sprísnenie začiatku plynutia premlčacej lehoty, obdobne ako vyvodila judikatúra pri aplikácii § 563 OZ (R 28/1984, R 91/2004 a R 17/2017 ods. 13 a nasl.). Novelizácia Občianskeho zákonníka zákonom č. 379/2008 Z.z., s účinnosťou od 1.11.2008 zaviedla osobitnú normatívu pre spotrebiteľské záväzkové vzťahy. Pri spotrebiteľskej zmluve má teda dlžník k dispozícii minimálne tri mesiace po omeškaní so splátkou, pričom musí byť veriteľom aspoň 15 dní vopred upozornený na uplatnenie oprávnenia požadovať splnenie celého dlhu. Pre splátky s periodicitou kratšou ako tri mesiace je tým súčasne modifikované všeobecné pravidlo o povinnosti veriteľa vykonať toto oprávnenie do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Pri typickej mesačnej splátke by totiž nebol veriteľ schopný vyzvať spotrebiteľa na splnenie celého dlhu pred splatnosťou ďalšej mesačnej splátky, ak majú medzičasom uplynúť aspoň tri mesiace.

31. Ak môže veriteľ zosplatniť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a predpokladom riadneho uplatnenia nároku je upozornenie spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva, dovolací súd je toho názoru, že táto 15 dňová lehota logicky začne plynúť a uplynie pred zosplatnením a takéto upozornenie, či výzva na plnenie môže byť vykonaná aj počas plynutia trojmesačnej lehoty, pretože práve ňou veriteľ upozorňuje dlžníka na omeškanie a možnosť vyhnutia sa zosplatnenia za podmienky, že minimálne v tejto trojmesačnej lehote svoj dlh uhradí. To znamená, že upozornenie môže veriteľ podľa § 53 ods. 9 OZ vykonať kedykoľvek od okamihu omeškania dlžníka, v danom prípade už od 27. 01. 2019. V rozhodovanom prípade tak právny predchodca žalobcu urobil výzvou zo dňa 01. 04. 2019. táto bola preukázateľne doručená žalovaným dňa 08. 04. 2019 a 17. 04. 2019. Teda už od tohto okamihu žalovaní vedeli, že veriteľ mieni dlh zosplatniť a mohli sa tomuto následku vyhnúť tým, že by dlh v určenej lehote zaplatili. Mohli tak urobiť dokonca až do okamihu účinkov zosplatnenia, t. j. do 23. 05. 2019.

32. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovaných požiadal o zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ listom, ktorý bol doručený žalovaným 13. 05. 2019. Podľa určenej 10 dňovej lehoty sa mal tak dlh zosplatniť dňom 23. 05. 2019. Ak žalobca žalovaných upozornil na možnosť zosplatnenia dlhu najneskôr 17. 04. 2019 (účastníkom doručené 08. 04. 2019 a 17. 04. 2019), 15 dňová lehota uplynula dňom 02. 05. 2019. Právny predchodca žalobcu však uplatnil právo až listom zo dňa 07. 05. 2019, doručeným žalovaným 13. 05. 2019. Preto odvolací súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu riadne dlh zosplatnil pri dodržaní všetkých zákonných lehôt.

33. Na podporu svojich záverov odvolací súd poukazuje na závery, ktoré vyplynuli z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2022, sp. zn. 7 Cdo 268/2020, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 29/2023. Zo stanoviska vyplýva, že „Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka.“

34. Najvyšší súd ďalej dospel k záveru, že „15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z

charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú so skorších splátok.“

35. Odvolací súd tak na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, a preto jeho pohľadávka mohla byť následne predmetom postúpenia na tretí subjekt.

36. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalobcom dňa 07. 05. 2021 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpil na žalobcu okrem iného aj pohľadávku voči žalovaným 1/ a 2/, ktorá vznikla v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru poskytnutého žalovaným zo strany právneho predchodcu žalobcu zo zmluvy o úvere. Podľa názoru žalovanej 2/ v danom prípade nemala byť splnená ani požiadavka v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a preto nemohlo taktiež dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

37. Podľa § 92 ods. 8 ZoB v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Z uvedeného ust. § 92 ods. 8 ZoB jednoznačne vyplýva, že právo banky na postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi tretej osobe vznikne až po splnení zákonných podmienok, t. j. omeškania dlžníka s plnením peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve na plnenie. Účelom uvedeného ustanovenia je ochrana klientov pred postúpením pohľadávky voči nim pred splnením na subjekty, ktoré nepodliehajú dohľadu národnej banky. Záonné predpoklady na vznik práva postúpiť pohľadávku musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje uvedené ustanovenie špeciálnu úpravu vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia pohľadávky v OZ. V čase postúpenia pohľadávky, bolo preukázaná nielen existencia písomnej výzvy, ktorou bola výzva zo dňa 01. 04. 2019, ktorá bola žalovaným 1/ a 2/ doručená, ale aj to, že žalovaní boli nepretržite po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením, keďže k postúpeniu pohľadávky došlo až 07. 05. 2021. Zákon o bankách bližšie nešpecifikuje obsahové podmienky písomnej výzvy, a preto za takúto možno považovať aj výzvu, ktorá bola žalovaným zaslaná v zmysle § 53 ods. 9 OZ, keďže spĺňa podmienky podľa § 92 ods. 8 ZoB. Odvolací súd je toho názoru, že boli splnené aj zákonné požiadavky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a preto právny predchodca žalobcu pohľadávku platne postúpil na nového veriteľa t. j. žalobcu. Výklad žalovanej 2/ týkajúci sa nemožnosti postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt ako banku nemá oporu v zákone, keďže priamo OZ (ust. § 524 a nasl. OZ) upravuje možnosť postúpenia pohľadávok, ktoré je v prípade bankových pohľadávok doplnená o ďalšie zákonné podmienky, ktoré vyplývajú z ust. § 92 ods. 8 ZoB, ktorý upravuje špecifické podmienky pre postúpenie pohľadávky banky aj na iný subjekt ako je banka resp. pobočka zahraničnej banky. Z uvedeného je tak zrejmé, že je možné postúpiť aj pohľadávku banky na iný subjekt, ktorý nie je bankovou inštitúciou, a to za predpokladu splnenia všetkých zákonných podmienok.

39. Vo vzťahu k obligatórnym náležitostiam zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ, odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie nezistil žiadne také nedostatky, ktoré by spôsobovali bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. V danom prípade bol úver použitý za účelom refinancovania iných úverov, ktoré mali žalovaní 1/ a 2/ u iných veriteľov, pričom zvyšná časť poskytnutého úveru im bola poskytnutá na ich účet. Účelom refinancovania úveru je zlepšiť postavenie dlžníkov tým, že dôjde ku konsolidácii viacerých úverov do jedného a zároveň po refinancovaní úverov, môžu títo ešte voľne disponovať so zvyšnou časťou úveru. Právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaných, pričom odvolací súd rovnako nezistil porušenie ust. § 7 ods. 19 až 42 ZoSÚ, v prípade ktorého by sa poskytnutý úver mohol považovať za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ.

40. Na podporu svojich záverov odvolací súd poukazuje na závery, ktoré vyplývajú aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 09. 2023, sp. zn. 9 Cdo 165/2022, konkrétne „Ak banka klienta/dlžníka písomne vyzve na úhradu presne špecifikovanej konkrétnej sumy pohľadávky, možno takúto písomnosť považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a následne možno pohľadávku postúpiť, pretože dlžník bol upozornený na omeškanie s úhradou jeho peňažného záväzku. Z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky, musí z nej však byť bez akýchkoľvek pochybností zrejmá konkrétna špecifikácia pohľadávky, ktorú má dlžník uhradiť. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje, že uvedenú otázku okrajovo riešilo aj rozhodnutie sp. zn. 7Cdo/191/2021, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky.“

41. Zároveň najvyšší súd konštatoval, že „nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách musí banka klienta informovať o možnosti postúpiť pohľadávku na tretiu osobu. Výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu (§ 45 ods. 1 OZ)“.

42. Žalobca sa pôvodne v konaní domáhal zaplatenia sumy 8.340,86 EUR, kapitalizovaných úrokov zo zmluvy vo výške 3.007,49 EUR a úrokov z omeškania vo výške 194,01 EUR a zo zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.882,72 od 08. 05. 2021 do 28. 05. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.792,41 EUR od 29. 05. 2021 do 29. 06. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.702,10 EUR od 30. 06. 2021 do 22. 07. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.611,79 EUR od 23. 07. 2021 do 20. 08. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.521,48 EUR od 21. 08. 2021 do 24. 09. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.431,17 EUR od 25. 09. 2021 do 20. 10. 2021 a úroku zo meškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.340,86 EUR od 21. 10. 2021 do zaplatenia. Žalobca počas konania z dôvodu čiastočných úhrad zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 1. 219,87 EUR späť, o čom právoplatne rozhodol okresný súd rozsudku č. k. 15CSp/12/2022 – 217 zo dňa 23. 06. 2022, ktorým vo výroku I. konanie v tejto časti zastavil.

43. Po čiastočnom zastavení konania si žalobca uplatnil voči žalovaným ako solidárnym dlžníkom v zmysle § 511 ods. 1 OZ nárok na zaplatenie istiny vo výške 7.120,99 EUR, zmluvného úroku vo výške 3.007,49 EUR, úroku z omeškania vo výške 194,01 EUR a z úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.882,72 od 08. 05. 2021 do 28. 05. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.792,41 EUR od 29. 05. 2021 do 29. 06. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.702,10 EUR od 30. 06. 2021 do 22. 07. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.611,79 EUR od 23. 07. 2021 do 20. 08. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.521,48 EUR od 21. 08. 2021 do 24. 09. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.431,17 EUR od 25. 09. 2021 do 20. 10. 2021, úroku zo meškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.340,86 EUR od 21. 10. 2021 do 19. 11. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.250,55 Eur od 20. 11. 2021 do 23. 12. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.160,24 EUR od 24. 12. 2021 do 14. 04. 2021, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.726,23 EUR od 15. 04. 2022 do 13. 05. 2022, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.423,61 EUR od 14. 05. 2022 do 17. 05. 2022 a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.120,99 Eur od 18. 05. 2022 do zaplatenia spolu s náhradou trov konania.

44. V konaní nebola sporná výška žalobcom uplatneného nároku, ktorý vychádzal z nezaplatenej časti istiny spolu s kapitalizovanými zmluvnými úrokmi ku dňu postúpenia pohľadávky a zákonnými úrokmi z omeškania ako príslušenstvom. Žalovaní počas konania vykonali čiastočne úhrady, ktoré boli započítané na istinu, preto odvolací súd žalobcovi ako aktívne vecne legitimovanému priznal nárok na zaplatenie uplatnenej sumy, nakoľko bolo preukázané, že ním uplatnený nárok je dôvodný.

45. O trovách konania (prvoinštančného a odvolacieho) rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1, 2 CSP. Žalovaní 1/ a 2/ zapríčinili zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 1.219,87 EUR, a to z dôvodu čiastočných úhrad, ktoré vykonali po podaní žaloby, a preto mal žalobca v tejto časti procesný úspech. Nakoľko odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a žalobe žalobcu vyhovel, tak žalobca bol v konečnom dôsledku v konaní plne úspešný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného, ale aj odvolacieho) vo výške 100% , pričom o výške trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo

zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.